

τῆς φιλιτάτης πατρίδος, ἐπίδοσίν τε τῶν τοῦ γένους φιλομαθῶν καὶ κλέος ὑμέτερον. Εὐέλπις γάρ εἰμι τοῖς μὲν ἄλλοις τοῖς φθόνον παντὸς καθαρεύουσι, λόγου τε φανῆναι καὶ ὑποδοχῆς ἄξια, τοῖς δὲ νέοις μὴ τὴν τυχοῦσαν προμνηστεῦσαι λυσιτέλειαν εἰς τὴν τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἐπίτευξιν, ἀλλὰ γε κἄμοι τῷ ὑπ' ἀγάπης ταῦτα προσκομίζοντι πρὸς ἔνδειξιν τῆς φιλαγάθου ὑμῶν καὶ χρηστοθήτου διαθέσεως, τοῦτο καὶ μᾶλλον εἰς καύχησιν καὶ παραμυθίαν τῶν πολλῶν ἐν αὐτοῖς καταβαλλομένων πόνων, πρὸς χάριν πάντως γε τῶν φιλομαθῶν τὸ τοῖς φιλιτάτοις τε καὶ εὐγενεστάτοις προσενεχθῆναι τῆς πατρίδος γεννήμασιν· ὑμῖν δὲ τοῖς ταῦτα φαιδρῶς ἀποδεξαμένοις, ἐπιβραβεύσαι ὃ τῶν ὄλων Δεσπόζων καὶ Παροχεὺς τῶν ἀγαθῶν, ὑγιείαν, μακροήμερευσιν, καὶ τὴν κατ' ἄμρω εὐδαιμονίαν πρὸς καύχησιν τῆς ἐνεγκούσης καὶ παραμυθίαν τῶν δεομένων.

Τῆς Ὑμετέρας Πανευκλεοῦς Ἐκλαμπρότητος ἔνθερμος πρὸς Θεὸν εὐχέτης Μπαλάνος Βασιλόπουλος, ἀρχιπρεσβύτερος Ἰωαννίνων καὶ Διδάσκαλος».

Ἔπονται ἐπιγράμματα δύο τοῦ Ἰγνατίου Μεταξοπούλου Κρητός, ἐν πρὸς Μεθόδιον καὶ ἕτερον πρὸς Μπαλᾶνον.

Ἐπίσης ἕτερον τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις κ. Παγκρατίου Δημάρου ἐξ Ἰωαννίνων :

*Ὅμματος ὀξεί λυγκῆος νέρθεν χιθονὸς ἤχθη
πάντα μέταλλα βροτοῖς, κεύθεσιν ὄντα πάλαι
Δαιδαλέω δὲ νόω Μπαλάνοιο μαθήματα γνώσθη
Σχεδὸν ἅπανθ' ἀπάσης γῆς ποτε ὠλολότα
Πρεσβυτέρου πρῶτοιο ὑφηγητοῖο ὁμῶς τε
ὄντος Ἰωαννίνων, φιλοσόφων θ' ὑπάτου.*

Ἔπονται τοῦ ἰδίου καὶ Σαπφικὰ εἰς τὴν βίβλον.

Ἔπονται: ἐπιγράμματα «τοῦ ἐκ τῶν σῶν μαθητῶν ἐλαχίστου ἀλλ' εὐγνώμονος Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου εἰς αἰδίου εὐγνωμοσύνης τεκμήριον»

*Ἡμετέρης γενεῆς μέγ' ὄνειρα Πάμμεγα τ' εὖχος
Ἡπείρου, ἠδὲ φῶς Ἑλλάδος ἀρτιφαῆς
Ἰωαννίνων ἀρχιπρεσβύτερε ἰρὲ
ἠδὲ καθηγητορ Μπαλλᾶνε πολυῦδρι κλπ.*

εἰς δύο ὀλοκλήρους σελίδας ἀφιερωμένα εἰς τὸν Παναιδεσιμώτατον καὶ ἐπιστημονικώτατον Ἀρχιπρεσβύτερον Ἰωαννίνων καὶ διδάσκαλον τῆς Πρώτης Σχολῆς τῶν ἐκεῖ, τὸν συγγραφέα τῶνδε τῶν Μαθηματικῶν Πραγματειῶν.

καὶ ἕτερον: «εἰς ἀοίδιον εὐνοίας καὶ θερμοτάτης εὐλαβείας τεκμήριον Καμπίτης Παπαφιλίππου, ὁ φιλόπρονος ὁ ἐκ Ναούσης τῆς ἐν Μακεδονία, τῶν σπουδαίων ἐλάχιστος» :

«Χαῖρε Καθηγητῆ Μπαλλᾶνε, ὑπερτελὲς ὄντως
φιλομαθῶν εὖχος, πᾶσι τε νῦν ὄφελος
καὶ γὰρ ἐπιστήμας ἕς κούρη χρόνος γε ποιήσας
Σοῖς ἔπειρώταις κ' ἄλλοδαποῖσι φάγες... κλπ.

Ἔπεται ἕτερον Δημητρίου Παπαντωνιάδου καὶ ἠρωελεγεῖον Κοσμᾶ εἰοῦ τοῦ Συγγραφέως πρὸς τὴν βίβλον :

Γῆς ὑπο ἡλίιο φασφώρον καταδύντος
αἴσχος τοῖς πᾶσιν σκίδναται αἶψα μέγα
αὐτὰρ στίλβει πάντα φανέντος τοῦδε ὑπὲρ γῆν.
Ὡς οὖν καὶ βίβλου, ἦν γε λαβὼν κατέχεις
ἄγνώστου οὔσης, μέγα μούσαις ἔπλετο ἄχθος,
Νῦν δ' αὖ τέρπονται οὐ τύποις ἐδόθη.

Ἔτερον τοῦ ἰδίου πρὸς τὴν βίβλον:

Εἶ σε λάβη ποτ' ἔρωσ δρέψασθαι ἄνθεα μουσῶν
Νοῦν τε ἐπιστημῶν κάλλεσιν ὠραῖσαι
Δέχνυσο τάςδε βίβλους τετρακτύϊ σχῆμα φερούσας
ἠδ' ἀόκνυς πᾶσας ὡς γε δύνῃ μελέτα . . .

Καὶ τελευταῖον ἐνὸς ἀνωνύμου πρὸς τὴν βίβλον:

Ρεῖ Κρήνη χρύσεια ρέεθρα μαθηματικόρρους
ἦς φιλεπιστήμον ἐς κόρον ἐξαρούον
Μπαλλᾶνος ἦν πολύιδρις ἔτευξε μυριόκρουνον
Ὅμματι λυγκείῳ, κυδαλίμῳ τε πόνῳ.

Κατάλογος τῶν ὑπογραφάντων χάριν συνδρομῆς τινος καὶ βοηθείας πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἐκδότου· ἐξ Ἰωαννίνων : Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος, Βελλᾶς καὶ Κονίτισης Γερμανός, Βουθρωτοῦ καὶ Γλυκέως Εὐθύμιος, Δελβίνου καὶ Χειμάρρας Παρθένιος, ὁ Ἱεροδιδάσκαλος τῆς Δευτέρας Σχολῆς Ἰωαννίνων Παῖσιος, ὁ Πρωτοσύγκελος Σιναίου Ὁρὸς Παγκράτιος, ὁ Πανοσιώτ. πνευματικὸς Ἀθανάσιος Ἱερομόναχος, ὁ ἡγούμενος Προφήτου Ἡλιοῦ Ζίτσης Ἰωαννίκιος, ὁ Μουσικο-

λογιώτατος Παχώμιος Χρήστου ἱερέυς, ὁ Ἱερολογιώτατος κ. Ἰάκωβος ὁ ἐκ τοῦ Βησσαρίωνος, ὁ Ἱερολ. Ἱεροκῆρυξ Χριστόφορος Ἱερομόναχος Σκαμνελίτης, ὁ Ἱερολ. Δοσίθεος Μονῆς Πατέρων, ὁ Λογιώτ. Ἀρχιδιάκονος Ἰωαννίνων Νικόδημος, ὁ λογιώτ. Ἱεροδ. Παγκράτιος Δημάρου, ὁ Ἱερολ. Διδάσκαλος Δοσίθεος, δευτεροῦν Ἰωαννίνων, ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀθανάσιος ὁ τοῦ Παρασκευᾶ, ὁ Ἐλλογιμώτατος κὺρ Ἀθανάσιος, ὁ Ἐλλογιμώτατος Λάμπρος Πάσχου διδάσκαλος Λαρίσσης, ὁ Ἐλλογιμ. Νικόλαος Μπαρκούση τῆς ἐν Κοζένη Σχολῆς, ὁ λογιώτατος Δημήτριος Παναγ. Συκᾶ, ὁ (λ.) Δημήτριος Γεωργίου Συκᾶ, (λ.) Στέφανος Κωνσταντᾶς, (λ.) Χριστόδουλος Στεφάνου, (ἐ.) Παναγιώτης Κονταξῆς, (ἐ.) Νικόλαος Σελέκη, νῦν ἐν Νεαπόλει, (ἐ.) Στάνος Δημητρίου, (ἐ.) Στέφανος Διαμαντιζᾶς, (ἐ.) Παῦλος Κυριάκης, (ἐ.) Ἀναστάσιος Πάνου, (ἐ.) Ἀναστάσιος Βασιλείου, (ἐ.) Ἀναστάσιος Μπιτζίνου, (ἐ.) Σῆμος Ἀναστασίου, (ἐ.) Λάμπρος Σάρρου, (ἐ.) Ἰωάννης Μπέρκου, (ἐ.) Δημήτριος Μπέρκου, ὁ εὐγενέστατος Εὐστάθιος Σουγδουρῆς, ὁ ἐκλαμπρότ. καὶ εὐγενέστ. Λέων Καραϊωάννης, οἱ ἐκλαμπρότ. καὶ εὐγεν. Υἱοὶ Μαρτυρῆ Πῆνος καὶ Ζαχαρίας, οἱ ἐκλαμπρότ. καὶ εὐγενέστ. Καραϊωαννίδαι Γεώργιος, Στέφανος καὶ Ἐλλογιμώτατος κὺρ Ἀθανάσιος², (ἐ.) Θεοδόσιος Λάζου, (ἐ.) Ζῶτος Σιδηρέος, (ἐ.) Λάζαρος Ἰωάννου, (λ.) Παναγιώτης Νικολ. Παρασκευᾶ, (λ.) Νικόλαος Γεωργίου, (λ.) Παναγιώτης Νικ. Νικοστόρης, ὁ (λ.) Ἀλέξη Διαμάντη Ἱερέως, (ἐ.χ.) Πολυζῶης Λαμπανιζιώτης, (λ.) Ἀλέξιος Ἀναστασίου, (λ.) Δημήτριος Κυριάκης Στάνου, (λ.) Δημήτριος Παπαντωνιάδης, (ἐ.) Χατζηϊωάννης ἱατρός, (ἐ.) Θεόδωρος Στράτη νῦν ἐν Νεαπόλει, (ἐ.) Θεόφιλος Κατεργάρη (ἐ.) Παναγιώτης Νικελ. Ρογκώτης καὶ ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς Δημήτριος, (ἐ.) συνέμποροι Δημήτριος Παπαναστασίου καὶ Ἰωάννης Πάσχου, (ἐ.) Νικόλαος Τζουκαλᾶ.

¹ Ἐκ Μετσόβου. Ὁ Ἀἰδεσιμολογιώτατος Ἱερομόναχος Τρύφων. Ὁ Ἐλλογιμώτατος Νικόλαος Κυριάκη, πρόην διδάσκαλος Τρίκης.

² Ἐκ Ραφιάνης ὁ Μουσικώτατος Ἀναστάσιος Ρούντης, ὁ νῦν ψάλτης τοῦ ἁγ. Νικολάου Ἰωαννίνων, καὶ Βασίλειος Γχανῆς. Ἐκ Μεσίνης καὶ Νεαπόλεως Μιγέλης Βασιλόπουλος, Δημήτριος Βασιλόπουλος, Σάββαστρος Γκουστερέλης, Ἐμμανουὴλ Γκουστερέλης, Ἀντώνιος Παππᾶς ἔκ

1) Ἐπειδὴ συχνὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ λέξις λογιώτατος διὰ τοὺς λίαν, ἐγγὺς ἀμμάτους καὶ αἱ λέξεις χρησιμώτατος καὶ ἐντιμώτατος διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ πραγματευτᾶς, χάριν συντομίας προτιάσσομεν (λ.) διὰ τοὺς λογιωτάτους καὶ (χ.) ἢ (ἐ.) διὰ τοὺς δευτέρους.

2) Πρώτην φορὰν μανθάνομεν ὅτι οἱ Καραϊωάνναι εἶχον καὶ ἀδελφὸν Ἀθανάσιον Ἐλλογιμώτατον διαμένοντα ἐν Ἰωαννίνοις.

Σερρῶν, Νικόλαος Δάνδολος, Ἰωάννης Παπακώστας.—*Κοζένης*: ὁ αἰδεσιμ. (λ.) Οἰκονόμος Κοζένης κ. Γεώργ. Σταμκίδης, ὁ Δευτερεύων Κοζένης Γεώργ. Στεφανίδης, ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι Μοναστηρίου τῆς Θεομήτορος κ. Διονύσιος.—*Σιατίστης*: ὁ ἐπίσκοπος Σισανίου Νικηφόρος, Γεώργιος Νίκου Λαζάρου, Νικόλαος Χατζῆ Μιχάλη, Δούκας καὶ Παῦλος Χατζῆ Μιχάλη, Δημ. Σφήκας. Ἐξ Ἄλβανοχωρείου Μεγάλου Τουρνόβου Γεώργιος Σαούλ.—*Τρίκκης*: Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, (λ.) Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου, Κώστας Νικ. Καραϊωάνου, (λ.) Πολυζῶης Νικόλ. Μεταξᾶ, Εὐστάθιος τοῦ Φιλίππου Ἱερέως, Γεώργιος τοῦ Μιχαὴλ Ἱερέως, Κώστας ὁ τοῦ Ρίζου Ἱερέως, Δημήτριος ὁ τοῦ Θεοχάρη Ἱερέως, Ρίζος Μπακάλη ὁ ἐκ Τυρνόβου. Ἐξ Ἀθηνῶν: Γεώργιος Πατούσας, (λ.) Ἱεροδιάκονος Διονύσιος, Ἰωάννης Δέκας, Θεοφύλακτος Βωβός, Διονύσιος Ταρωνίτης. Ἐκ Σμύρνης: ὁ Μητροπ. Νεόφυτος, Ἰωάνν. Τζιγκιρλάρας, Ἰωάννης Κομματᾶ ἐκ Πάτμου.—*Λαρίσης*: Ἐπίσκοπος Δημητριάδος Θεόκλητος, Ἐπίσκοπος Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Νεκτάριος, Σκαρλᾶτος Δημητρίου, Ἀναστάσιος Κάλλιστος.—*Θεσ/νίκης*: ὁ Καμπανίας Θεόφιλος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων. Ὁ πανοσιώτ. καὶ (λ.) Ἰάκωβος Νικολάου ἐκ τῆς Μονῆς ἁγ. Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ.—*Κων/πόλεως*: ὁ Πατριάρχης Κύριλλος, ὁ Π. Ἀντιοχείας Σύλβεστρος, ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος, ὁ Νικομηδείας Γαβριήλ, ὁ Κυζίκου Ἀνανίας, ὁ Ἄρχων Σπαθάρης Σταυράκη, ὁ ἔλλογιμ. καὶ ἐπιστημ. κ. κ. Κριτίας πρῶην διδάσκαλος Κων/πόλεως ὁ Τιμιώτ. Τζελεπῆ Δημητράκη Σλουτζάρη. Ἀλέξανδρος Σλουτζάρη.—Ἐξ Ἀρτης: Γεώργιος Κουφαριώτης.—*Ἀργυροκάστρου*: Πολυζῶης Σπύρου.—*Βενετίας*: Γεώργιος Πατούσας διδάσκαλος Φλαγγινιανοῦ Διδασκαλείου Βενετίας καὶ Ἱερομόναχος Τρύφων ἐξ Ἰωαννίνων. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Φιλόθεος καὶ Ἀρχιμανδρίτης ἐπισκοπῆς ἰδίας Παῖσιος.

1804 416. Αἱ διδαχαὶ εἰς τὴν ἁγ. καὶ Μεγ. Τεσσαρακοστὴν κλπ.

417. Ἡ θεία καὶ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Μηκίτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ κλπ.

418. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Δημητρίου τοῦ Νέου κλπ.

1805 419. Μηνολόγιον Πρόχειρον.

420. Λεξικὸν Τουρκικὸν καὶ Γραικικὸν, νῦν πρῶτον ἐκδοθέν.

421. Στοιχεῖα τῆς Μεταφυσικῆς ὑπὸ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως

1) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52.

2) Μαρκ. Βιβλ. 70 C 33—35.

- διακόνου ἔτι ὄντος καὶ ἔνιαχοῦ σχολαρχοῦντος, τοῖς αὐτοῦ ἀκροω-
μένοις πρώην ἀναπτυσσόμενα. Νῦν δὲ παρὰ τῶν Ζωσιμάδων αὐ-
ταδέλφων Ἀναστασίου, Νικολάου, Ζώη καὶ Μιχαήλ, τοῖς ὁμογε-
νέσι φιλολόγοις, φιλοτίμῳ δαπάνῃ ἐπὶ τῷ διανεμηθεῖναι δωρεὰν
τύποις ἐκδοθέντα. Ἐπιστασία Σπυρίδωνος Βλαντῆ· τόμοι τρεῖς· (ὁ
Α΄. ἐκ σελ. 265 «περὶ ὄντολογίας», ὁ Β΄. ἐκ σελ. 220 «περὶ Κο-
σμολογίας», ὁ Γ΄. ἐκ σελ. 308 «περὶ ψυχολογίας».)
422. Χρηστοθήθεια, ἀνατύπωσις.
423. Ἱστορία τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.
- 1806 424. Θύρα τῆς Μετανοίας.
425. Λεξικὸν Ἰταλο-Γραικικόν. Β΄. ἔκδοσις.
- 1807 426. Βίος τοῦ Βερτολδίνου.
427. Ἡ θεία καὶ Ἱερὰ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγ. Πατρὸς ἡμῶν Σπυ-
ρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ κλπ., ἀνα-
τύπωσις.
428. Ἐπιτομὴ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος συνερανοσθεῖσα μὲν
ὑπὸ Γρηγορίου Παλιουρίου, διδασκάλου τοῦ ἐν Λιβόρνῳ ἑλλη-
νομουσείου, τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα ἀδρᾶ δαπάνῃ τῆς πανεντίμου
Ἀδελφότητος τῶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, ἐπιστα-
σία καὶ διορθώσεις Σ. Βλαντῆ. Τόμοι 2.
- 1808 429. Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως. Ἀνατύπωσις.
430. Ἱστορία Ναπολέοντος πρώτου Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων,
Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, νῦν πρῶτον μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς
εἰς τὴν Γραικικὴν ὑπὸ Σ. Βλαντῆ (τόμοι 3 σχῆμα 8ον).
431. Βιβλίον καλούμενον ὀνομαστικὸν Πανάγιον κλπ. νῦν πρῶ-
τον τυπωθέν.
- 1809 432. Γνωμολογικὸν περιέχον τὰ κατ' ἀλφάβητον Γνωμικὰ μονό-
στιχα. τοῦ Χρυσολωρᾶ κλπ.
433. Χειραγωγία Παίδων ἤτοι πραγματεία στοιχειώδης κλπ.
434. Χαρίτωνος Ἀφροδισέως τῶν περὶ Χαιρέαν καὶ Καλιρρόην
ἔρωτικῶν διηγημάτων.
- 1810 435. Φυσικὴ δημώδης εἰς παῦσιν τῆς δεισιδαιμονίας, ἐκ τῆς Γερ-
μανικῆς.
- 1811 436. Ἐπιστολάριον νέον μετὰ προσθήκης διαφορῶν ἐπιστολῶν
καὶ τῆς διαθήκης Εὐγενίου καὶ τῶν εἰς τὴν θανὴν στίχων παρὰ
Σ. Βλαντῆ.

1) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52, δὲν τὴν ἀναφέρει ὁ Βρετός.

- 1812 437. Χριστιανική διδασκαλία κλπ.
 438. Πραγματεία στοιχειώδης περὶ τῶν χρεῶν τοῦ ἀνθρώπου κλπ.
- 1813 439. Αἰσώπου τοῦ Φρυγός, βίος καὶ μύθοι, ἀνατύπωσης.
 440. Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου¹, ἤγουν τὰ συλλειτουργικὰ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθέντα.
 441. Πρακτικὴ διὰ κάθε λογαριασμόν.
- 1814 442. Ἀκολουθία² τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομόρτυρος Κων/τίνου τοῦ ἐκ τῆς περιφέρειου νήσου Ὑδρας κλπ.
 443. Νέον Λεξικὸν Γραικικὸν Τουρκικόν, νῦν πρῶτον τυπωθέν.
 444. Ἡθῆ Ἰσραηλιτῶν, ἐκ τῆς Γαλλικῆς. Σύγγραμμα Ἀββᾶ Φλερύ. Μέρος Α'. Τὸ δεύτερον μέρος ἐπιγράφεται «ἦθη χριστιανῶν».
- 1815 445. Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, συντεθὲν τὸ πρῶτον παρὰ Γρηγ. Ζαλίκογλου, νῦν δὲ δεύτερον ἐκδίδεται σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ Σπ. Βλαντιῆ.
 446³. Ἱστορία Σουλίου καὶ Πάργας, περιέχουσα τὴν χρονολογίαν καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτῶν πολέμους, ἐξαιρέτως τοὺς τῶν Σουλιωτῶν μετὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος. Τόμοι 2.
 447. Γραμματικὴ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης παρὰ Σ. Βλαντιῆ ἐκδ. 4.
 448. Ἐγχειρίδιον κατὰ τῶν νοσοῦντων.
 449. Ἐπιτομὴ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος⁴ συνεργανισθεῖσα μὲν ἐκ διαφόρων συγγραφέων ὑπὸ Γρηγορίου Παλιουρίτου, διδασκάλου τοῦ ἐν Λιβόρνῳ Ἑλληνομουσείου, προσφωνηθεῖσα δὲ τῇ πανεντίμῳ ἀδελφότητι τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἐπιθεωρηθεῖσα παρὰ τοῦ Συγγραφέως. Τόμοι δύο. Ἐπιστάσις καὶ διορθώσεις Σ. Β.
 Α'. Ἀφιέρωσις: τῇ τιμιωτάτῃ καὶ εὐγενεστάτῃ ἀδελφότητι τῶν ἐν Λιβόρνῳ Ἑλλήνων καὶ ἐμοὶ εὐεργέτιδι . . . Νῦν πάλιν ἡ Ἑλλάς ὀσημέραι τοὺς υἱοὺς αὐτῆς εἰς τὰ πανταχοῦ μέρη πέμπουσα, ὡς ἄλλους Σόλωνας, Λυκούργους καὶ Πλάτωνα, παραγγέλλει νὰ

1) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52, τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἀναφέρει ὁ Βρετός.

2) Μαρκ. Βιβλ. 4 D 52.

3) Μαρκ. Βιβλ. 14 D 173-4. Ὁ Β' τόμος ἀπὸ τῆς σ. 95-177 περιέχει τὴν «Ἐπιτομὴν τῆς τῶν Ἀθηνῶν Πολιτείας». Ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς ἐν τῇ προσφωνήσει «Τῇ κλεινῇ μου Ἑλλάδι» ὑπογράφεται «ὁ σὸς εὐπειθὴς Υἱὸς ΦΞΗ». Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιγραμμάτων — καὶ ἰδίᾳ τοῦ δευτέρου — τοῦ Ἀνδρέου Ἱερέως Ὑδρομένου Ὑπαργείου (ἐκ Πάργης), «Ἴφθιμε φιλογενὲς πολὺπλαγκτε τλήθυμε ἄνερ, Περραιβὲ χρυσὲ ὡς ἐὺ ἱστορεῖς κλπ.» μανθάνομεν ὅτι συγγραφεὺς τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ Χριστόφορος Περραιβός.

4) Μαρκ. Βιβλ. 146 D 140—141 (σελ. 278 καὶ 347).

συνάξωσι μὲν ὅσα τῶν καλῶν, αὐτῇ ἀρμόζουσι, τὰ δὲ ψυχώλεθρα καὶ βλαπτικὰ ἀπορρίπτοντες νὰ λέγωσι «Ἑλλάδι ταῦτ' ἀνοίκεια καὶ ἦν δῶ θεός, ἄγγελος ὡς ἱεράν σώζειν γῆν Ἑλλάδος ἦκε». . . . οἱ Ἕλληνας γὰρ ὅπου καὶ ἂν ᾧσι, τὸν αὐτὸν ζῆλον τῆς Ἑλληνικῆς εὐγενείας χαρακτηῖρος φυλάττουσι, καὶ ἂν εἰς τὰ ἄκρατα τῆς γῆς εὐρεθῶσι, ὁ πρῶτος καὶ κύριος σκοπὸς ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν δὲν ἐξαλείφεται, ἀλλ' ἕκαστος πρὸς τὴν Μητέρα καὶ Πατρίδα ἀφορᾷ καὶ πάντα ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς ἐνεργεῖ καὶ πράττει. . . . Διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐλέχθη ὁ ἱερός ἐκεῖνος λόγος: «Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος». Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐντιμότατοι τὸν ἐνδόμυχον ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς, ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις δεικνύετε. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὰς καθ' ἡμέραν συνδρομὰς καὶ βοηθείας ἃς ἡ τιμία ἀδελφότης ὑμῶν, εἰς ἀνακουφισμὸν καὶ ἀνάρρωσιν τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀφθόνως ἐπιχορηγεῖ; Τίς δὲν ἠξεύρει τὰς συνδρομὰς καὶ παρακινήσεις εἰς ἔκδοσιν νέων καὶ ὠφελίμων βιβλίων; . . . Δέξασθε τοίνυν ᾧ ἐνδόξων προγόνων, ἐνδοξοὶ Γόνοι εὐμενεῖ τῷ προσώπῳ τὴν βίβλον ταύτην. . . .

Τῆς πατρικῆς ὑμῶν εὐνοίας καὶ Ὑμετ. ἐγκαρδιότητος

Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολή».

Κατωτέρω ἕτερα ἀφιέρωσις: «Πρὸς τοὺς ἐντευξομένους Ἕλληνας καὶ Φιλέλληνας».

Ἐν ἀρχῇ ἐξαίρει τὰς ἀρετὰς τῶν ἀρχαίων προγόνων, καὶ καταλήγει οὕτω: «Δέξασθε λοιπὸν φιλογενεῖς καὶ φιλόμουσοι Ἕλληνας ταύτην, ἐναγκαλίσθητε αὐτὴν καὶ ἕκαστος μὲ τὴν ἀνάγνωσιν πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τῶν εὐκλεῶν προγόνων ὑμῶν σπεύσατε. Ἐπειδὴ παρ' ὑμῶν ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐλπίδα τῆς μαθήσεως καὶ τὸν φωτισμὸν αὐτῆς ζητεῖ καὶ ἐλπίζει, οἷς καὶ τοὺς τῆς δόξης καὶ τιμῆς στεφάνους ἐτοιμάζει, ὑψηλῇ τῇ φωνῇ κράζουσα: Ἐγὼ μὲν ἐκ τῆς δεινῆς ἀμαθείας ἤδη ἀναλαμβάνω, ὑμεῖς δέ, φίλτατα τέκνα, τὸν τέλειόν μοι φωτισμὸν καὶ τὴν πρώτην μου δόξαν ἐπιταχύναντες καὶ τροφείᾳ μοι ἄξια ταῦτα ὑποδόσοντες, ἀειμνήστου κλέους μισθὸν κομίσεσθε καὶ ἐν τῇ τῆς Ἀθανασίας Βίβλῳ χρυσοῖς χαρακτηῖρσι τὰ ὀνόματα ὑμῶν εὐεργέται τῆς Μητρὸς καὶ Πατρίδος Ἑλλάδος ἐγκεχαραχθήσονται».

1815 450. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἤτοι Φιλολογικὴ Ἱστορία, περιέχουσα τοὺς

1) Μαρκ. Βιβλ. 40 D 89/90 (σελ. 256 καὶ 345).

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ Ι', (1935)

νόμους, τὴν Πολιτείαν, τὰ ἔθιμα τῆς Θρησκείας, τῶν ἑορτῶν, τῶν Γάμων, καὶ ἐπικηδείων, τὰ δημόσια καὶ τὰ κατὰ μέρος Παιγνίδια τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων, ἔξαιρέτως δὲ τῶν Ἀθηναίων, συνεραμισθέντα ἐκ διαφόρων συγγραφέων παρὰ Γρηγορίου Ἱερομονάχου Παλιουρίτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, διδασκάλου τοῦ ἐν Λιβόρνῳ Ἑλληνομουσείου.

Ἀφιέρωσις: «Τῇ τιμιωτάτῃ ἀδελφότητι τῶν ἐν Λιβόρνῳ Ἑλλήνων εὐνοίας ἔνεκεν ἀνατίθησιν, ὁ Συγγραφεύς», καὶ Β'. ἀφιέρωσις: «Τοῖς Τιμιωτάτοις καὶ Φιλογενέσι Κυρίοις Ἀλεξάνδρῳ Πατρινῷ καὶ Παναγιώτῃ Πάλλῃ, τοῖς ἐξ Ἰωαννίνων εὐπατρίδαις: Συνηθίσθη ἐκ παλαιοῦ ἀπὸ τούτων συγγραφεῖς κλπ. . . . Πολλάκις φίλοι ἐλέγομεν ὅτι ἐνὸς γένους ποτὲ ἐνδόξου ἢ μεγαλητέρα δυστυχία εἶναι ἢ λήθη τῶν προγονικῶν ἀρετῶν, ἢ ἀναισθησία τῆς ἰδίας ἀθλιότητος καὶ ἢ ἀμέλεια καὶ καταφρόνησις τῆς παιδείας, τὰ ὅποια πρὸς καιρὸν φαίνεται ὅτι κατεκυρίευσαν καὶ τοὺς Ἑλληνας, μετὰ τὴν εἰς τὴν δουλείαν ἀξιοθρήνητον πτώσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἤδη θεῖα χάριτι, αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν οἱ Ἑλληνες, ἄρχισαν νὰ ἐξυπνώσι ἀπὸ τὸν βαθύτατον τῆς ἀμαθείας λήθαργον, νὰ φροντίζωσι τὰ μέσα τῆς θεραπείας των, νὰ ζητῶσι τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν των καὶ γιγαντιαίως νὰ τρέχωσι τὸ στάδιον εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς προγονικῆς των ἀρετῆς καὶ σοφίας. . . . καὶ τὴν σήμερον ἀσχολοῦνται οἱ σπουδαῖοι καὶ φιλογενεῖς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ δύο κυριώτερα μέσα, ἢτοι εἰς τὴν σύστασιν σχολείων ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν συγγραφὴν καὶ ἐκδοσιν τῶν ἀναγκαίων ὠφελίμων βιβλίων, εἰς τὰ ὅποια αὕτη πρώτη σχεδὸν τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἢ πατρὶς ἡμῶν τὰ Ἰωάννινα, ἐνασχοληθεῖσα μετὰ κλέους καὶ δόξης, εἰς τὰς δύο παρελθούσας ἑκατονταετηρίδας ἠὺδοκίμησεν. Ἐπειδὴ οἱ Ἰωαννῖται, φίλοι, ἐδείχθησαν πάντοτε τῆς σοφίας προστάται καὶ ὑπερασπισταὶ καὶ ἡ σύστασις πρῶτον τοῦ σχολείου τοῦ Γκιούμα, ἕως ἀπὸ τέλος τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἑκατονταετηρίδος, ἐπεμελήθη εἰς ἄκρον τὴν θεραπείαν τοῦ Γένους καὶ τὴν ἀνακάλεσιν τῆς πατρίου σοφίας καὶ κατέστησε τὰ Ἰωάννινα εἰς τοὺς περασμένους δύο αἰῶνας, νέας Ἀθήνας. Μαρτυρεῖ μου τὸν λόγον, ὁ χορὸς τῶν σπουδαίων καὶ φιλοσόφων, οἱ ὅποιοι ἢ μὲ τὴν σχολαρχίαν καὶ διδασκαλίαν των ἐφώτισαν τὴν πατρίδα ἡμῶν ἢ μὲ τὰ συγγράμματά των τὴν ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν, καὶ τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Βησσαρίων Μακρῆς, Γεώργιος Σουγδουρῆς, Μεθόδιος Ἀνθρακεύς, Μελέτιος ὁ Ἀθηναῖος, Βαλλάνοι πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ ἄλλοι

πολλοί. Ἡ σύστασις δ' ἔπειτα τοῦ Σχολείου τοῦ Μαρούτζη, ἐν ᾧ ἐσχολάργησεν περισσότερο ἀπὸ πενταετίαν ὁ κλεινὸς Εὐγένιος, δὲν συνήργησεν ὀλίγον εἰς τὴν δόξαν τῶν Ἰωαννίνων καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἤδη προσετέθη νέος ἀγὼν καὶ ἀμιλλα κοινὴ εἰς τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ' ἤδη τὰ σχολεῖα τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Χίου, τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλων πόλεων, φαίνεται ὅτι ἐκάλυψαν ἐκεῖνα τῶν Ἰωαννίνων, ἐνῶ πλουτισμένα ὄντα ἀπὸ τῶν Ζωσιμάδων καὶ Καπλάνων τὴν γενναιότητα, ἔπρεπεν οὐ μόνον νὰ ἐπέχῃσι τὸν πρῶτον τόπον πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ὡς κανὼν καὶ σταθμὸς νὰ εἶναι εἰς αὐτά. Φαίνεται ὅτι ἀπέκαμον καὶ σχεδὸν ἀκαρπαιλοὺς θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς. Τὸ αἷτιον δὲ ποῖον; εἰς ταύτην στρέφω τώρα τὸν λόγον καὶ ὁμιλῶν πρὸς ὑμᾶς, ὁμιλῶν πρὸς ὅλους τοὺς Ἰωαννίτας. Εὐμέθοδον καὶ τάξιν ὅταν λέγω ἐννοῶ αὐτὴν τῶν δύο Σχολείων τὴν ἔνωσιν, αὐτὴν τῶν διδασκάλων τὴν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ πρὸς ἀλλήλους βοήθειαν εὐμέθοδον καὶ τάξιν ἐννοῶ αὐτὸν τῶν διδασκάλων τὸν προσήκοντα ἀριθμὸν καὶ τὸ ἴδιον ἐκάστου ἔργον πρὸς παράδοσιν. Εἶναι δύσκολον νὰ εἶναι τις Γραμματικὸς καὶ καλὸς φιλόσοφος καὶ ἐπιστήμων Μαθηματικὸς καὶ ἄριστος θεολόγος καὶ συντόμως εἰς ὅλα τόσον δόκιμος ὥστε νὰ διδάσκη πάντα τῆς μαθήσεως τὰ εἶδη. Εἰς ἐν σχολεῖον τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ τὴν βελτίωσιν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Γένους ὀλοκλήρου, εἶναι ἀναγκαῖοι, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, τοῦλάχιστον ἕξ διδάσκαλοι. Δύο διὰ τὰ Γραμματικά, εἰς διὰ τὴν Θεωρητ. Φιλοσοφίαν δηλ. λογικὴν μεταφυσικὴν καὶ ἠθικὴν, εἰς διὰ τὰ μαθηματ. καὶ φυσικὴν, εἰς διὰ τὴν Ρητορικὴν καὶ Ἱερὰν θεολογίαν, ἥτις ὅσον εἶναι ἀναγκαιοτάτη κατὰ τούτους μάλιστα τοὺς χρόνους, τόσον ἡμελήθη εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ ἕκτος, τῆς λατινίδος καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων (Κατωτέρω συνιστᾷ ἵνα κατ' ἔτος γίνωνται ἐπιδεικτικαὶ ἐξετάσεις καὶ διανομὴ βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύοντας μαθητὰς καὶ ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰ ἐν Ἰωαννίνοις δύο Σχολεῖα εἶναι δύο μόνον διδάσκαλοι—εἷς εἰς κάθε σχολεῖον—καὶ συνιστᾷ καὶ πάλιν τὴν ἔνωσιν των εἰς ἐν καλὸν Σχολεῖον). Τοῦτον τὸν προσήκοντα καὶ ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν Διδασκάλων συστήσατε, ᾧ εὐεργέται τῆς Πατρίδος Ζωσιμάδαι καὶ ἐπίτροποι τοῦ Μακαρίτου Πολυζώη Καπλάνη. Ταύτης τῆς συστάσεως καὶ ἐνώσεως τῶν Σχολείων γένου συνεργὸς καὶ προστάτης, ᾧ Πάτερ τῆς Πατρίδος θεοπρόβλητε Ἱεράρχα Κ. Γαβριήλ καὶ τότε τὰ ὄνό-

ματα ὑμῶν θέλει ὑμνοῦνται αἰωνίως, ἀπὸ τῶν ἀληθῶς εὐεργετούμενων μαθητῶν τὰ στόματα, τότε οἱ Ἕλληνες θέλουν σῶς κηρύττει ἀξιούς τῆς πατρίδος εὐεργέτας, τότε ἡ μνήμη ὑμῶν θέλει διαιωμισθῆ μετ' εὐκλείας ἀθανάτου ὡς πρωταιτίων τοῦ φωτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐνὸς μόνον χρεῖαν ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες, νὰ λάβωσι δηλ. οἱ σοφοὶ οὗτοι ἄνδρες, ὅσοι εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν γράφουσι, παράδειγμα τοῦ ὕφους αὐτῶν καὶ ἰδιωτισμοῦ τοὺς εὐδοκιμωτέρους εἰς αὐτὴν ἄχρι τοῦδε συγγραψαντας, ἀποφεύγοντες τόσον τὰς ἀλλογενεῖς καὶ ξένας φωνάς, ὅσον καὶ τῆς Ἑλληνικῆς τὰς περιπεπλεγμένας καὶ γριφώδεις συντάξεις καὶ περιόδους, καὶ οὕτως ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ διορθωθῆ καὶ νὰ κανονισθῆ τοῦ γένους ἢ κοινῆ γλῶσσα.

Τούτων τῶν ἔλλογιμωτέρων τὴν φράσιν καὶ τὸ ὕφος ἐπροσπάθησα νὰ φυλάξω καὶ ἐγὼ φίλοι Κύριοι Ἀλέξανδρε καὶ Παναγιώτη, καὶ σῶς προσφέρω τὴν βίβλον ταύτην ὡς σημεῖον τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας κλπ.

Δέξασθε λοιπόν, ὦ φίλοι καὶ συμπατριῶται τὸν μικρὸν τοῦτον καρπὸν τῶν πόνων μου καὶ τιμήσατε μὲ τὴν εἰλικρινῆ καὶ καθαρὰν φιλίαν καὶ εὐνοιαν ὑμῶν, ἐκεῖνον ὅστις ὁμολογεῖται διὰ πάντα, πρὸς Θεὸν διάπυρος εὐχέτης τῆς ὑμετέρας εὐτυχίας καὶ φίλος. Γρηγόριος Παλιουρίτης. Ἐν Λιβόρνῳ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1814».

Ἔπεται κατάλογος Συνδρομητῶν.

Ἐκ Λιβόρνου: Ἡ Ἐκκλησία σώματα 200. Ὁ Πανοσιώτ. Ἰωακείμ Βαλαμόντες ἐφημέριος 6, ὁ λογιώτ. Ἰωάννης Ἀριστείδης, ψάλτης 3, καὶ οἱ ἐν Λιβόρνῳ Ἰωαννῖται: Ἰωάννης Σταματάκης καὶ Υἱοί, Κώνστας Δημητρίου, Δημήτριος Δρόσου, Γεώργιος Μπέτζου, Κωνστ. Δ. Κόνιαρης ἐκ Ζαγορίου, Δημήτριος Μπαχώμης, Ἀναρέας Λουριώτης ἐξ Ἄρτης, Ἀργύρης Ἀναστ. Βρετοῦ, Νικόλ. Κωνστ. Μπαχώμη, Ἰωάννης Ἀργύρη Βρετοῦ, Γεώργιος Χ. Δήμου ἐξ Ἄρτης.

Ἐξ Ἰωαννίνων: Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Κος Γαβριήλ σὼμ. 10, ὁ θεοφιλέστατος Βενδίτζης ἐπίσκοπος τοῦ Ἰωαννίνων Κύριος Ἱερόθεος ἐκ Ζαγοράς, ὁ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης Θεοδόσιος, ὁ Δρυϊνουπόλεως καὶ Χειμάρρας Γαβριήλ. Ὁ λογιώτατος Κωνσταντῖνος Γραμματικὸς τοῦ Ἰωαννίνων ἐξ Ἄρτης ὁ Ἡγούμενος Χατζῆ Νικηφόρος τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εἰς Στροῦνι, ὁ πανοσιώτ. Νικηφόρος ἐφημ. Μητροπόλεως, ὁ Οἰκονόμος Ἰωαννίνων Δημήτριος ἱερεὺς, Ἀλέξιος ἱερεὺς, Λούκα ἐφημ. Μητροπόλεως, Ἰγνάτιος

Σακελλάριος Ἰωαννίνων, ὁ Ἡγούμενος τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος, ὁ Ἡγούμενος Προφήτου Ἡλιοῦ Χρῦσανθος, Παναγιώτης ἱερεὺς ἔφημ. Ἀρχιμανδρείου, ὁ αἰδεσιμολογιώτατος Σικελίων Γεώργ. ἱερεὺς ἐκ Δοβραῆς ἔφημ. Ἀρχιμανδρείου, Ζώης ἱερεὺς ἐκ Δοβραῆς ἔφημ. Ἀρχιμανδρείου, Ἰωακείμ Ἡγούμενος τοῦ Μαυραγγέλου ἐκ Δοβραῆς, Ἱερόθεος Ἡγούμενος Στούπενας, Χρῦσανθος Ἡγούμενος Παλαιωρῆς, Χρῦσανθος Ἡγούμενος τῆς αὐτῆς Μονῆς Κριτζουνιστιώτης, ὁ Πανοσιώτατος Ἡλιοκαλλίτης Ἡγούμενος Ἀγάπιος, ὁ Πανοσιώτατος Χατζῆ Διονύσιος πνευματικὸς Παλαιωρῆς θεῖος τοῦ Συγγραφέως, ὁ αἶδεις. Ἀθανάσιος ἱερεὺς ἀπὸ Ντόμπρου ἔφημέριος ἀρχιμανδρείου, Διαμάντης ἱερεὺς ἐκ Ραβενῆς ἔφημ. Ἀρχιμανδρείου, ὁ λογιώτατος Ἱερόθεος, ὁ Ἱεροδιάκονος τοῦ Βελλᾶς Θεοδόσιος. Ὁ Εὐγενέστατος Σταῦρος Ἰωάννου¹, ὁ εὐγ. Μιχαὴλ Μίσιου, Λεοντάρη Μελά, Πέτρος Ἀναστασίου Μελά, Νικόλαος Μίχου, Ἀναστάσιος Λάζου, Δημήτριος Βασιλείου, Ἀναστάσιος Γκοργκόλης, Πᾶνος Παρασκευᾶ, Χριστόδουλος Τριανταφύλλου, Κωνσταντῖνος Κατζικιώτης, Γεώργιος Βελαρᾶς, Οἰκονόμος Τρίκας Παπαγεωργίου, Κωστάκης Ἰακωβάκη ἐκ Τρίκης, Κωσταντῖνος Σιομῆ ἐκ Τρίκης, Κώστας Ντερέκας Προεστὼς Βελιζίστας, Ἀναστάσιος Ζήση Καραπάνου, Κοσμᾶς Γόζου, Μουσικολογιώτατος Παναγιώτης Ψάλτης Ἀρχιμανδρείου, Ἰωάννης Θεοδώρου Στράτης, Νικόλαος Σγούρη ἐξ Ἄρτης, Χρόνης Ἀναγνώστου ἐκ Τζουμέρκων, Σπυρίδων Ἀναγνώστης, Δημήτριος Λιάμπερας, Κωνσταντῖνος Προύτζου, Θεοδωρῆς Φίλης ἐκ Βελιζίστης, Μαντούσης Σουλιώτης, Κωνσταννῆς Χριστοδοῦλου Γραμμενιάτης, ὁ ἔλλογιμώτατος Ζαφείρης Χριστοδοῦλου διδάσκαλος Βερατίου, Νικόλαος Γεώργ. Ντόκου ἐκ Δελβινάκιου, Ἀναγνώστης Ἀθανασίου Καρπενησιώτης, Στέφανος Δούκα ἐκ Πρεμέτης, Στεφανῆς Παπανικολάου, Κωνσταντῖνος Βαταβάλης, ἅπαντες ἐν Ἰωαννίνοις. Ζαγορίου: Ὁ Εὐγενέστατος Ἄρχων Λογοθέτης Ζαγορίου Ἀλέξιος Νούτζου, Ὁ εὐγενέστ. Πολυχρόνης Χατζημάνθου ἐκ Νεγᾶδων, Μάνθος Οἰκονόμου ἀπὸ Κουκοῦλι, Πανοσιώτατος Σακελλάριος ἀπὸ Καπέσοβον, Κωνστ. Δημητρίου Ρίζου ἀπὸ Μονοδέντρι, Ἰωάννης Δημητρίου ἀπὸ Κουκοῦλι, Ἀναστάσιος Τζολάκι ἀπὸ Τζεπέλοβον. Ἔπονται κατάλογοι συνδρομητῶν Πατρῶν, Ἀγίας Μαύρας κλπ.

1) Πατὴρ τοῦ μετέπειτα Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

- 1816 451. Λεξικὸν τῆς Γραικικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Γλώσσης, συνεργανισθὲν τὸ πρῶτον παρὰ Γεωργίου Βεντότου, νῦν δὲ αὐθις εἰς φῶς ἀχθέν, ἐπιστάσις Σπ. Βλαντῆ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τοῦ Τυπογράφου.
452. Ἑρμῆς Κερδῶος ἦτοι Ἐμπορικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια κλπ.
453. Ἠθικὰ Διηγήματα κλπ.
454. Ἀνθίμου Γαζῆ, Λεξικὸν Ἑλληνικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν περὶ τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς ἐνασχολουμένων. Ἔκδ. Α'. ἐπιστ. Σ. Βλαντῆ Τύποις Μιχαὴλ Γλυκῆ. Τόμοι τρεῖς εἰς 4ον.
455. Ἐπιτροπὴ Φυσικῆς ἀκροάσεως Σεργίου Μακραίου ἐν τρισὶ βιβλίοις, ἤδη πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν εὐγενῶν καὶ φιλομούσων Εὐπατριδῶν Ἰωαννιτῶν Κυρίου Ἀναστασίου καὶ Κυρίου Γεωργίου Χανζῆ Κώνστα, ὁμοψύχων ἀγαθέλων.
456. Κατάνυξις ὠφέλιμος ἀνατύπωσις
457. Ἀκολουθία τοῦ Ἀναγνώστου »
- 1817 458. Παιδαγωγία Χρήσιμος »
459. Λεξικὸν Ἰταλικὸν καὶ Γραικικὸν »
460. Περιγραφὴ τῆς Ἱερᾶς Σεβασμίας Μονῆς κλπ. ὁμ.
- 1818 461. Ἐξομολογητᾶριον, νῦν τρίτον ἐκδοθὲν δαπάναις τοῦ Τυπογράφου.
462. Γεωγραφία μεθοδικὴ κλπ. Ἔκδ. πρώτη.
463. Στοιχεῖα τῆς Φιλοσοφικῆς Ἠθικῆς ὑπὸ Νεοφ. Βάμβια.
464. Μαθήματα τῆς Γραικικῆς γλώσσης διὰ τὸ σχολεῖον τῶν ἐν Τεργέστη Γραικῶν, ὑπὸ τοῦ Κων. Ἀσωπίου.
465. Λεξικὸν Ἰταλικῆς Γλώσσης παρὰ Σ. Βλαντῆ ἔκδ. Δ'.
- 1819 466. Γεωπονικὸν Ἀγαπίου. ἀνατύπωσις
467. Παραινέσεις Μητρὸς πρὸς θυγατέρα, ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης Δομνίτζας Ραλοῦς Σούτζης καὶ προσφωνηθεῖσαι τῷ πατρὶ αὐτῆς Ἀλεξ. Σούτζω, Βοεβόδα.
468. Ψαλτήριον Δαβίδ. ἀνατύπωσις
469. Παύλου τοῦ Ἀποστόλου αἱ 14 ἐπιστολαὶ ἐρμηνευθεῖσαι ἤδη τὸ πρῶτον ἐκδίδονται δαπάναις τῶν Πατριαρχῶν Γρηγορίου καὶ Κυρίλλου καὶ τοῦ ἐξοχ. Κόμητος Ἰωάν. Καποδίστρια.

1) Ἀντεγράψαμεν ἐκ τῆς Νεοελλ. Φιλολ. τοῦ Βρετοῦ (Α'. σ. 162) τὸν τίτλον καὶ τὸν ἐκδότην τοῦ παρόντος. Ἄλλ' ἀνευρόντες προσφάτως ἀντίτυπον παρὰ τῆ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Βενετίας, διεπιστώσαμεν ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξετυπώθη ὄχι παρὰ Ν. Γλυκεῖ, ἀλλὰ παρὰ Πάνω τῷ Θεοδοσίῳ.

470. Κήπος Χαρίτων ἤτοι ἐρμηνεία γλαφυρὰ εἰς τὰς Θ'. Ὠδὰς κλπ.
 471. Ὁρολόγιον τὸ Μέγα. ἀνατύπωσις.
 472. Γραμματικὴ κατ' ἐπιτομὴν περὶ τοῦ τεχνολογικοῦ κλπ.
 1820 473. Ὑγειανατάριον κλπ. νῦν πρῶτον ἐκ τῆς Ἰταλ. εἰς τὴν Ἑλλην. μεταφρασθὲν ὑπὸ Σ. Βλαντιῆ.
 1821 474. Λεξικὸν πρόχειρον τῆς Ἑλλην. γλώσσης παρὰ Σ. Βλαντιῆ.
 475. Κανονισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος—Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστὶ (ἐκ σελ. 31) παρὰ Μιχαὴλ Γλυκεῖ.
 1823 476. Λόγοι Πανηγυρικοὶ εἰς ὄσιον Γεράσιμον Κεφαλληνίας.
 477. Στοιχεῖα ἀριθμητικῆς² ἐκ διαφόρων συγγραφέων ἐρανισθέντα τε καὶ συντεθέντα παρὰ τοῦ Ἱερολογιωτάτου Κυρίου Ἀγαπίου τοῦ ἐκ πόλεως Πάργης, πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν τε καὶ ἐραστῶν τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης καὶ ἰδίως αὐτοῦ ἀναλώμασιν νῦν πρῶτον ἐκδοθέντα τύποις καὶ τοῖς φιλομούσοις νέοις προσφωνηθέντα τε καὶ ἀφιερωθέντα. Ἐπιστάσις Ἰωακείμ Ἱεροδικόνου Πολίτου ἐκ Καλαμάτας Πελοποννήσου. 1827. Ἐνετίησιν παρὰ Μιχαήλ Γλυκεῖ.

Ἐπεταὶ κατάλογος συνδρομητῶν ἐκ Πάργης: Παπανδρέας Ἰδρομένος, Παπα-Σπυρίδων Δεσύλλας, Παπαναγιώτης Στανέλλος, Παπαγεώργιος Ἀγιοβλασίτης, Πανοσιώτατος Χριστόφορος Δεσύλλας, ὁ σοφολογιώτ. Βενέδικτος Μαυροῖωάννης, ὁ λογιώτ. Ἰωάννης Λοῦμπος, Ἀναστάσιος Ἀναγνώστη Δημουλίτζας, Σπυρίδων Μαυροῖωάννης, Γεώργιος Βρανᾶς, Εὐθύμιος Ἰδρομένος, Ἰωάννης Κάφηρος, Δημήτριος Μάστρακας Δεσύλλας, Σωτήριος Μαυροῖωάννης, Ἀναστάσιος Μαυροῖωάννης, Γεώργιος Βασιλᾶς, Δημήτριος Τζουῆκος Δεσύλλας, Ἀναστάσιος Μανιάκης, Δημήτριος Ζούλας, Κωνσταντῖνος Ἀναγνώστου Μαυροῖωάννης, Γεώργιος Κατεργάρης Δεσύλλας, ὁ Δόκτωρ Νικόλαος Μανιάκης, Ἀνδρέας Μ. Λυσσαῖος, Ἰωάννης Βέγιας. Ἐν Τεργέστη: μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ ἐξ Ἄρτης: Γεώργιος Μόστρας, Ἀναστάσιος Τζιμῆς, Θεόδωρος Ἀναγνώστου Παχὺς, Ἰωάννης Γούναρης, Χριστόδουλος Ἀναγν. Παχὺς. Ἐν Βενετία: Πανιοσιολογ. Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός, Ἀντώνιος Παπαδόπουλος ἄρχων, Κωνστ. Καβάκος, Ἀλέξανδρος Γκίικας, σύμβουλος Ἐπικρατείας τοῦ Σεβ. Αὐτοκρ. Πάσης Ρωσσίας, Ἀθανά-

1) Οἱ Βιβλιογράφοι τὸν ἀγνοοῦν.

2) Μαρκ. Βιβλ. 213 D 85 (σελ. 400 σχ. εον).

σιος καὶ ἀδελφοὶ Παπαθεοδώρου ἐκ Καλαρρυτῶν, Γεώργιος Μ. Μπιριάκος, Ἰωάννης, Δημήτριος καὶ Χριστόδουλος Γεωργίου Μπιριάκου.

1827 478. Γραμματικὴ¹ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς δύο τόμους διηρημένη, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις Κυρίου Ἀγαπίου Ρήγα² τοῦ ἐκ πόλεως Πάργης καὶ ἰδία δαπάνη νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν νέων τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους οἷς καὶ ἀφιέρωται. Ἐνετίησι, παρὰ Μιχαήλῳ Γλυκεῖ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων, 1827.

Ἴδου καὶ ἡ ἐνδιαφέρουσα προσφώνησις: «Ὁρῶν, ὦ φίλτατοι, ὁμογενεῖς καὶ τῆς παιδείας ἐρασταί, τὴν νεολαίαν τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους ὅτι πρὸ ἐξήκοντα ἡδὴ χρόνων προβαίνει εἰς κάθε εἶδος παιδείας καὶ ἐπιστήμης καὶ ἀμιλλᾶται εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ ἴχνη καὶ ὁπωσοῦν νὰ μιμῆται τὰ ἥθη τῶν ἀειμνήστων προπατέρων τῆς καὶ πάντας σχεδὸν τοὺς ἁγίους καὶ πεπαιδευμένους ἄνδρας, προθυμωμένους καὶ συντρέχοντας εἰς τὴν τοῦ γένους ταχύτεραν ἐπίδοσιν, προσφέρων ἕκαστος καθ' ἃ δυνάμεως ἔχει, τῷ κοινῷ τῆς νεολαίας ὁμίλῳ, ὁ μὲν Γραμματικὴν, ὁ δὲ ποιητικὴν, ὁ δὲ ρητορικὴν, ἕτερος δὲ λογικὴν κλπ. Ταῦτα βλέπων ὁσημέραι γενόμενα, ἔστοχάσθην νὰ προσφέρω καὶ ἐγὼ μίαν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν δίτομον ταύτην Γραμματικὴν εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὅχι μὲ τὸ νὰ ζητῶ ματαιάαν δόξαν ἢ κέρδος παράλογον, τὴν ἐβδομηκονταετῆ ἡδὴ ὑπερβάς ἡλικίαν, ἀλλ' ἐπιποθῶν τὴν ταχύτεραν τῶν ὁμογενῶν μου ἐπίδοσιν, ὅλον ἑμαυτὸν τῇ μελέτῃ ἀφωσίωσα, καταφρονήσας πᾶσαν ἀμέλειαν, τρυφήν τε καὶ ἡδυπάθειαν. Καὶ ταῖς τῶν λογίων βίβλοις οὐχ ὡς παρῆλιξ, ἀλλ' ὡς σφριγῶν ἐγκύψας καὶ πολλαχόθεν τὰ δόξαντά μοι ὠφέλιμα ἔσεσθαι, συλλέξας τὴν ρηθεῖσαν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσύνθεσα δίτομον Γραμματικὴν, τὰ ὅποια πονήματα πρὸ δώδεκα ἡδὴ ἐτῶν τελειωθέντα, ἐνέμενον ἀνέκδοτα, τοὺς πολλοὺς λανθάνοντα, τοῦτο μὲν τῇ τῶν τύπου ἐξόδῳ ἐλλείψει, τοῦτο δὲ τῇ μηδαμινῇ φαινομένη μοι τῶν φιλομούσων, ὡς ἔθος, συνδρομῇ τε καὶ ἀντιλήψει, διὰ τὰς ἐνεστῶσας δυστυχεῖς καιρικὰς περιστάσεις. Ἀπελπισθεῖς οὖν τῆς τῶν ὁμογενῶν ἐλπίζομένης μοι βο-

1) Μαρκ. Βιβλ. 11 C 129=30. (Α'. τόμος σελ. 600 Β'. σελ. 299). Ὁ Βρετὸς τὴν ἀγνοεῖ, δὲν τὴν ἀναφέρει εἰς τὸν Κατάλογόν του.

2) Ὁ Ρήγας ἐν τῇ προσλαλιᾷ πρὸς τοὺς φιλομαθεῖς ἀναφέρει ὅτι ἐχρημάτισεν ἐπὶ 10 ἔτη διδάσκαλος τοῦ Ἑλληνομουσείου τοῦ Φωξανίου (Μολδοβλαχίας).

ηθείας, ἔγνων διὰ δαπάνης ἰδίας, εἰ διαγένοιτό μοι, τύποις ἐκδοῦναι τὰ πονημάτια καὶ μὴ εἰς μάτην τοὺς τοσοῦτους κόπους, οὓς εἰς τὴν τούτων σύνθεσιν ἀνειλόμην εἰκῆ καταλιπεῖν, μηδὲ τὴν ἐξ αὐτῶν τοῖς φιλομούσοις ἔσομένην ὠφέλειαν περιῦδειν. Ταῦτα οὖν διανοηθεὶς καὶ τοῖς συγγενέσι καὶ φίλοις τὸ μελετώμενον κοινώσασθαι βουληθεὶς, οὐ μόνον οὐκ ἐπέτρεπον ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπέτρεπόν με τοῦτο ποιῆσαι. Πάντες δ' ὁμοῦ τὴν τοῦ γήρωσ ἀσθένειαν προτιθέμενοι, ὄροντό με τοῦ σκοπούμενου ραδίως ἀπείρξω, ἐγὼ δὲ ἐν οὐδενὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένας μοι αἰτίας τε καὶ γνώμας θέμενος, ἀνευδρότως τοῖς αὐτοῖς προσχεδιασθεῖσιν ἐνέμενον λογισμοῖς συναθροίσας δὲ τὰ πρὸς ἀνακουφισμὸν τοῦ γήρατος ἀποταμιευόμενά μοι μικρὰ ἐφόδια, καὶ τῇ θείᾳ προνοίᾳ τε θαρρήσας τε καὶ ἐλπίσας καὶ νεῶς ἐπιβάς τῇ τε θαλάσῃ καὶ τοῖς ἀνέμοις ἑμαυτὸν φέρων δεδοκῶς καὶ τὰς Ἑνετίας καταλαβὼν, πολλῇ τε προθυμίᾳ καὶ ἀδραῖς δαπάναις χρησάμενος τὸ ἔργον εἰς τὸ τέλος—τοῦ Θεοῦ συναιρουμένου—τὸ ποθούμενον ἤγαγον.

Καὶ νῦν προτίθημι ὑμῖν, ὦ παῖδες Ἑλλήνων, εὐωχίαν ἐτοίμην, τὴν μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις τῶν ἀβροδιαίτων, πλήρη δὲ παντοίων ἀγαθῶν καὶ ἱκανὴν κορέσασθαι τοὺς θέλοντας μετασχεῖν καὶ μὴ διαρρέουσι, τρυφῇ εἰθισμένους. Πολλὰ γὰρ ἐν τοῖς πονηματίοις τούτοις εὐρήσετε ἀποταμιευμένα καὶ οἷα οὐδέπω τις συλλεξάμενος ἐν μιᾷ τοιαύτῃ συνήθροισε Βίβλω. Δέξασθε τοίνυν εὐμενῶς, ὦ φιλόμουσοι Νέοι καὶ τῆς Παιδείας ἐρασταί, ταῦτ' ἐπιπροσφερόμενα ὑμῖν διττὰ πονημάτια· δίκαιον γὰρ κέκρικα τούτοις ἀναθέσθαι τὰ πονημάτια χάριν ὧν καὶ συγγέγραπται. Καὶ εἰμὶ εὐελπὶς, μεγάλως ὠφελήθησέσθαι ἐν τῇ τῶν βιβλιαρίων τούτων ἀναγνώσει χρησάμενοι προθυμίᾳ λιπαρῇ τε καὶ ἀνευδρότῳ. Ἐρρωσθε· μεμνημένοι ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν δεήσεσι κάμου τοῦ ἐν Διδασκάλοις ἐλαχίστου Ἀγαπίου Ρήγα, τοῦ ἐκ πόλεως Πάργης, τοῦ χάριν ὑμῶν τοὺς τοσοῦτους κόπους εἰς τὴν σύνθεσιν τούτων ἀνελομένου καὶ τοσαύτας εἰς τὴν αὐτῶν καταναλώσαντος ἐκδοσιν».

1828 479. Εἰσαγωγή⁵ εἰς τὴν Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης συντεθεισα κατ' ἐρωταπόκρισιν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου, χάριν τῶν φιλομαθῶν τοῦ Φλαγγιανοῦ Φρον-

5) Μαρκ. Βιβλ. 39 C 89 σελ. 216 σχῆμα 8ον. Τοῦ βιβλίου τούτου δίδομεν πληρέστερον τὸν τίτλον τοῦ ὑπὸ τοῦ Βρετοῦ δημοσιευθέντος.

τιστηρίου καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς ἐν Βενετία Ἀδελφότητος τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα. Ἐν Βενετία παρὰ Μιχαήλῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Τοῦ κειμένου προτάσσεται προσφώνησις τοῦ συγγραφέως ὑπὸ ἡμερομ. 8/20 Ἀπριλίου 1828 πρὸς τὴν ἐντιμοτάτην Ἀδελφότητα τῶν ἐν Βενετία χριστιανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

480. Μικρὸν Προσευχητῆριον, παρὰ Μιχαήλῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

1829 481. Παραγγελία¹ περὶ ὑγείας κλπ. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ ἐξ Ἰωαννίνων.

1831 482. Ἐπιτομή τῆς Ὀθωμανικῆς θρησκείας μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν Γραικικὴν, παρὰ Ν. Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

483. Λεξικὸν Ἰταλικῆς γλώσσης ὑπὸ Σπ. Βλαντῆ, ἔκδοσις πέμπτη.

Καὶ ἵνα συμπληρώσωμεν τοὺς ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εὑρισκομένους Καταλόγους Συνδρομῶν, ἀντιγράφωμεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τοῦ Μελετιοῦ², ἔκδοσις Βιέννης τοῦ ἔτους 1783 —αψπγ' τοὺς κάτωθι συνδρομητὰς ἐξ Ἰωαννίνων· Α'. Τόμος οἱ ἐν Βενετία Ἰωαννῖται: Ἀθανάσιος Κοτοβόσκης, Ἀθανάσιος Διαγομαῆς³ Ἀλέξανδρος Ραυτόπουλος, Ἀνδρέας Τζουκαλᾶς, Ἀναστάσιος Νικολάου, Γεώργιος Κονταξῆς, Δημήτριος Κονόμος, Δημήτριος Μπέρκος, Δημήτριος Πάσχος, Εὐστάθιος Μίτζης, Ζαχαρίας Χαραμῆς, Ἰωάννης Λαζάρου, Ἰωάννης Σάρρου, Ἰωάννης Χαραμῆς, Ἰωάννης Σελέκης, Μιχαήλ Γλυκῆς καὶ Σία, Νικόλαος Τζουκαλᾶς, Παναγιώτης Παπαναστασίου, Πᾶνος Θεοδοσίου, Πᾶνος καὶ Ἰωάννης Χριστοδούλου, Πᾶνος Παΐκος, Σπῦρος Κολοβός, Χρῆστος Ἰωάννου. Οἱ ἐν Διβόρνῳ: Θεόδ. Ἐμμ. Γκίκα, Νικόλαος Δημητρίου, Μαργαρίτης Δήμου, Γεώργιος Δρόσου, Θεόδωρος Μπένζος ἐξ Ἀῤῥτης, Δημήτριος Κονταξῆς ἐξ Ἰωαννίνων, Ἰωάννης Λάμπρου, Στέργιος Μπαχωμίου καὶ Χριστόδουλος Ραφτάκης, ἅπαντες Ἰωαννῖται πλὴν τοῦ Μπέτζου. Σμύρνης: Χριστόφορος Γκίκα, Ἰωαννί-

1) Μαρκ. Βιβλ. 180 D 144 σελ. 513 εἰς σχῆμα 8ον.

2) Μαρκ. Βιβλ. 2 D 41/43.

3) Εἰς ἐκ τῶν λογίων Ἑπειρωτῶν. Τῷ 1740 ἐδημοσίευσεν ἐν Βενετία παρὰ τῷ Βόρτολι τὸ κάτωθι βιβλίον—ὅπερ οὐδεμία Βιβλιογραφία ἀναφέρει—:

«Χρησταγωγία Ἑλληνικὴ ἢ γινῶμαι μονόστιχοι κλπ., ἀφιερωθεῖσα τῷ κ. Ἰωάννῃ Ρίξῳ τῷ Βυζαντίῳ, παρ' Ἀθανασίου Διαγομαῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων» (Βιβλ. Ἑλλ. Κοιν. Βενετίας, ἀρ. 515— σελ. 172 σχ. 8ον).

της. Σέρραι: Ἰωάννης Λαγὸς ὁμ. Τεργέστη: Ἀναστάσ. Λαγὸς ὁμ. Ματθαῖος Σελέκης ὁμ. Ἰωάννης Ραφτόπουλος, Πᾶνος Σεκλιστιανός—Ἄρτης.

Β'. Τόμος: οἱ ἐν Ἰωαννίοις: ὁ Μητροπολίτης Μακάριος. ὁ διδ. Κοσμάς Μπαλάνου Βασιλόπουλος, ὁ ἱερολ. διδ. Τρύφων ὁ ἐκ Μετζόβου, ὁ ἐκλαμπρότατος Ἄρχων Ποστέλνικος¹ Ἀλέξιος Μίσσιου, Ἀθανάσιος Καραϊωάννης, Ἀλέξιος Κρομύδης, Ἀναστάσιος Δρόσου, Ἀνδρέας Διαγομάς, Γεώργιος Ἀποστόλη Κράχτη, Δημήτριος Συκᾶς, Δημήτρ. Χαραμῆς, Διαμάντη Μπαλαδήμας, Εὐστράτιος Χ. Βάρδας, Θωμάς Λάμπρου Μπίτζινου, Ἰωάννης Ἀποστ. Κράχτη, Ἰωάννης Λιοντάση Μιλιότη, Κυριάκης Χαραμῆς, Κώστας Γεωργίου, Νικόλαος Θεοδοσίου Πανόπουλος, Νικόλαος Μπέρκου, Μιχαήλ Πατζίμαλης, Χ. Παναγ. Ρογκότης, Χρῖστος Στάνος, Χ. Πολύζος Χ. Κυρίτζι καὶ Γεώργιος Πράσιнос καὶ Ράδος Βασιλείου ἐκ Ζαγόρη.

1811 484. Ἀζήζ² ἀποστολοσλαριν ἀμελερῆ βὲ μετουπλερῆ Τούρκ λισανινὰ τζεβερμίστηρ³ Ἐκκλησία τα ἔργκιουν οκουνουρ Βενέτικτε. Παρὰ Ν. Γλυκεῖ τῷ ἔξ Ἰωαννίνων.

* * *

(Ἐνομίζομεν συμπληρωμένον τὸν παρόντα κατάλογον, ὅτε καὶ νέα ἔρευνα παρὰ τῷ Κρατικῷ ἀρχεῖῳ Βενετίας (Archivio di Stato atti dei Reformatori Busta N° 375 καὶ Privilegi delle Stamperie Busta N° 166 καὶ Reformatori Busta N° 364) μᾶς ἔφερεν εἰς φῶς καὶ νέας ἐκδόσεις ἀγνώστους μέχρι τοῦδε. Εἰς ταύτας προσεθέσαμεν καὶ τινὰς ἐκ τῶν Καταλόγων Γλυκῶ τῶν ἐτῶν 1812 καὶ 1816 οὓς ἠτύχησαμεν, κατόπιν ἐπιμόνου προσπαθείας, νὰ ἀνεύρωμεν παρὰ τῇ ἐνταῦθα Μαρκιανῇ Βιβλιοθήκῃ. Ἐπειδὴ οἱ κατάλογοι οὗτοι εἶναι σπάνιοι, ἔθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον, τὸ μὲν διότι μᾶς εἶναι χρήσιμοι διὰ τὴν βιογραφίαν τῶν Γλυκῶν, τὸ δὲ διότι φρονοῦμεν ὅτι θὰ πορισθῇ ὄφελος καὶ ἡ καθόλου Ἑλληνικῇ Βιβλιογραφίᾳ.

1) Ἀξίωμα α'. τάξεως τῶν Παραδουναβίων Ἡγεμονιῶν, ἀπονεμόμενον ὑπὸ τῶν Πριγκήπων. Ὁ Ποστέλνικος ἦτο οἶονεὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχων ὡς διάσημα παράσημον καὶ ράβδον ἀργυρᾶν μὲ μεγάλην κεφαλὴν.

2) Μαρκ. Βιβλ. 224 C 179 σελ. 332. Παραθέτομεν ὁλόκληρον τὸν τίτλον, διότι δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν Βιβλιογρ. Βρετοῦ.

3) Μαρκ. Βιβλ. 33T144. Ἐδωρήθησαν τῷ 1912 παρὰ τινος E. Teza εἰς τὴν Μαρκιανὴν Βιβλιοθήκην.

- 1673 485. Εὐαγγέλιον.
 486. Χρονογράφος Ἀποστόλου Ἰζιγαρά (ἴδε ἀρ. 104).
 1675 487. Εὐχολόγιον.
 488. Ἄνθος Χαρίτων.
 1678 489. Μηναιῖον Ἰουνίου.
 1680 490. ὁμ. Σεπτεμβρίου.
 1681 491. Θησαυρός, βίοι Ἁγίων.
 492. Παράδεισος.
 1682 493. Μηναιῖον Ἰανουαρίου.
 1685 494. ὁμ. Ἀπριλίου.
 495. ὁμ. Δεκεμβρίου.
 1720 496. Ἀπόστολος.
 1724 497. Πεντηκοστάριον.
 1725 498. Ὁκτώηχος.
 1729 499. Ψαλτήριον.
 1744 500. Περὶ Γραμματικῆς Συντάξεως.
 1753 501. Ἱστορία τῆς Κίνας.
 1774 502. Χριστοπανηγυρικόν.
 1774 503. Ἑρμηνεία τοῦ Ἱεροῦ Ἄσματος.
 504. Ἐγκυκλοπαίδεια Ἑλληνικὴ ὑπὸ Ἀλλατίου Στεφάνου.
 1784 505. Ἐξομολογητάριον.
 1790 506. Κατάστημα τῶν Παιδῶν (ἴδε κατάλογον Γλυκύ).
 1793 507. Συλλογὴ λέξεων.
 1794 508. Bottega di Caffé (Καφενεῖον — πιθανῶς ἢ κωμωδία τοῦ Goldoni).
 509. Παίγνια τῆς φαντασίας.
 510. Ὁρολόγιον τὸ Μέγα.
 511. Ἑρμηνεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων.
 512. Παρακλητικὸς Κανὼν.
 1795 513. Μπερτολδῖνος.
 514. Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
 515. Θύρα Μετανοίας.
 516. Ὁμιλία ἐπὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ.
 517. Λεξικὸν Ἰταλοελληνικόν.
 1796 518. Λόγοι Ἠθικοί.
 519. Ἑβδομαδάριον ἢ καὶ Πανδέκτης καλουμένη.
 520. Νέος Θησαυρός, Τουρκιστὶ μὲ Ἑλλην. χαρακτῆρας.
 521. Ἐπιτομὴ γνωμῶν.

522. Ἐπαινοὶ διαφόρων Ἁγίων.
- 1799 523. Σταχυολογία τεχνολογικῆ Βησσαρίωνος (ἴδε ἀρ. 48).
- 1810 524. Σταχυολογία¹ Γραμματικῆς κατὰ παράδοσιν διατριβῆς συντεθεισα παρὰ τοῦ τῆς ἐν Κων/πόλει Σχολῆς διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν Σοφολογιωτάτου Κυρίου Σεργίου τοῦ Μακραίου. Τὰ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασιν Ἰωάννου Χριστοδούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
525. Φυσικὴ δημώδης εἰς παῦσιν τῆς δεισιδαιμονίας. Βιβλίον ὠφελιμώτατον καὶ λίαν ἀξιόλογον (εἰς σχ. 8ον).
- 1811 526. Θησαυρὸς Δαμασκηνοῦ.
527. Εὐαγγέλιον.
528. Ἐγκυκλοπαίδεια Φυλολογικῆ κλπ. (ἴδε κατωτέρω κατάλογον Γλυκύ).
- 1811 529. Σύνοψις μετὰ προσθήκης εἰς χαρακτῆρα μέγα.
530. Ταρίφα μὲ ταῖς πόσταις.
- 1812 531. Ἀπόστολος.
532. Διακονικόν.
533. Ἄνθος Χαρίτων.
534. Ἐπιστολάριον Συνεσίου Ἐπισκόπου Κυρῆνης (ἴδε κατάλογον Γλυκύ).
- 1816 535. Ἐρωτος ἀποτελέσματα, ἢ Ἱστορίαι ἠθικοερωτικαὶ μὲ πολιτικὰ τραγούδια.
536. Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Γρηγ. Παληορίτου Ν. ἔκδοσις.
- 1810 537. Γραμματικὴ Ρωμαϊκῆ καὶ Φραντζέζικη.

1) Ἰδε Ν. Ἑλληνομνήμονα Σπ. Λάμπρου τόμος Β'. τὴν σημειοῖ καὶ καὶ ὁ Γλυκὺς εἰς τὸν Ἀλφαβητικὸν Τιμοκατάλογόν του, ὃν περαιτέρω δημοσιεύομεν.